

55

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 lutego 1964 r.

w sprawie szczegółowych zasad gospodarowania funduszem płac w jednostkach i zakładach budżetowych w roku 1964.

Na podstawie § 42 uchwały nr 386 Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1963 r. w sprawie projektu budżetu Państwa na 1964 rok i niektórych zasad jego wykonywania — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Fundusz płac osobowy i bezosobowy jednostek budżetowych wraz z ich gospodarstwami pomocniczymi

i środkami specjalnymi oraz zakładów budżetowych, jak również jednostek organizacyjnych określonych w § 4 uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1963 r. w sprawie ustalenia wyodrębnionych środków na fundusz postępu techniczno-ekonomicznego oraz ustalenia kwot narzutów i niektórych zasad gospodarki środkami funduszu w 1964 r. —

ustalony dla wszystkich tych jednostek w załączniku nr 9 do uchwały nr 386 Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1963 r. w sprawie projektu budżetu Państwa na 1964 rok i niektórych zasad jego wykonywania — stanowi limit wydatków.

2. Limitami, w ramach których jednostki nadrzędne mogą dokonywać przeniesień, są odrębnie dla działań klasyfikacji wydatków budżetu centralnego i budżetów terenowych:

1) osobowy fundusz płac jednostek budżetowych:

- a) działu 1,
- b) działu 4,
- c) działów 2, 3, 5, 6, 7, 8 i 9,
- d) działu 11,
- e) działu 12;

2) osobowy fundusz płac zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych, środków specjalnych oraz jednostek określonych w § 4 uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1963 r.:

- a) działu 1,
- b) działu 4,
- c) działów 2, 3, 5, 6, 7, 8 i 9,
- d) działu 11,
- e) działu 12;

3) bezosobowy fundusz płac jednostek budżetowych:

- a) działu 1,
- b) działu 4,
- c) działów 2, 3, 5, 6, 7, 8 i 9,
- d) działu 11,
- e) działu 12;

4) bezosobowy fundusz płac zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych, środków specjalnych oraz jednostek określonych w § 4 uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1963 r.:

- a) działu 1,
- b) działu 4,
- c) działów 2, 3, 5, 6, 7, 8 i 9,
- d) działu 11,
- e) działu 12.

3. Zwiększenie limitów (ust. 2), powodujące zmiany kwot w załączniku nr 9 do uchwały nr 386 Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1963 r., wymaga zgody Ministra Finansów z wyjątkiem przypadków, o których mowa w § 34 uchwały. Dotyczy to zarówno przeniesień pomiędzy limitami dla poszczególnych grup jednostek, przeniesień pomiędzy osobowym i bezosobowym funduszem płac, jak i przekroczenia limitu globalnego.

4. Zmiany limitów nie mogą naruszać przepisów prawa budżetowego o przenoszeniu kredytów.

§ 2. 1. Osobowy fundusz płac (§ 1 ust. 2) powinien być podzielony na kwartały.

2. Przy podziale rocznego limitu osobowego funduszu płac na kwartały należy uwzględnić:

- 1) terminy awansów, określone w § 6, jak również awanse automatyczne (np. nauczycieli, służby zdrowia), wypłaty premii oraz dodatki za wysługę lat;
- 2) przypadki, gdy stan zatrudnienia w poszczególnych kwartałach musi być różny ze względu na zadania wynikające z narodowego planu gospodarczego;
- 3) sezonowe zwiększenia pracy niektórych kategorii pracowników.

3. Poza przypadkami wymienionymi w ust. 2 plan ostatniego kwartału nie może przekraczać $\frac{1}{4}$ rocznego limitu osobowego funduszu płac.

4. Podział rocznego planu osobowego funduszu płac na kwartały powinien być w ciągu 7 dni od dnia ogłoszenia zarządzenia zatwierdzonego przez kierownika jednostki spo-

ządzającej podział po uprzednim podpisaniu go przez głównego księgowego jednostki.

5. Jednostka sporządzająca podział planu obowiązana jest w ciągu 5 dni od dnia zatwierdzenia planu przekazać podział planu, o którym mowa w ust. 1—4, do wiadomości jednostki właściwej do zatwierdzania jednostkowego planu finansowego. Jednostka zatwierdzająca sprawdza zgodność podziału z limitem rocznym i zasadami podanymi w ust. 2 i 3 oraz dokonuje ewentualnych zmian w tym podziale.

6. Zobowiązuje się ministerstwa (urzędy centralne) i prezydja wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do nadesłania Ministerstwu Finansów w terminie określonym w § 36 ust. 2 uchwały nr 386 Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1963 r. planu podziału na kwartały osobowego funduszu płac w układzie podanym w § 2 ust. 2; w planie tym powinny być wyodrębnione kwoty osobowego funduszu płac, nie podlegające kwartalnemu limitowaniu zgodnie z § 5.

§ 3. 1. Zgodnie z §§ 37 i 38 uchwały nr 386 Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1963 r. limity funduszu płac kwartałów następnych mogą być zmieniane wyłącznie w drodze przeniesień pomiędzy kwartałami pozostałymi do końca roku.

2. Zwiększenie kwartalnego limitu osobowego funduszu płac kwartałów następnych ponad granice ustalone w ust. 1 może nastąpić w trybie przewidzianym w §§ 33 i 34 ust. 1 i 2 uchwały nr 386 Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1963 r. oraz w razie wyrażenia przez Ministra Finansów zgody na wykorzystanie oszczędności powstałych w kwartałach ubiegłych.

3. Zwiększenie kwartalnego limitu osobowego funduszu płac jednostek budżetowych, o których mowa w § 34 ust. 2 pkt 1 uchwały nr 386 Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1963 r., następuje w trybie obowiązujących przepisów.

4. Ministerstwa (urzędy centralne) i prezydja wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) zawiadamiają Ministerstwo Finansów o dokonanej zmianie limitów kwartalnych, o których mowa w ust. 1, w ciągu 7 dni po powzięciu decyzji, a w odniesieniu do zmian, o których mowa w ust. 2 — w ciągu 7 dni od daty otrzymania decyzji Ministra Finansów.

§ 4. Przekroczenie kwartalnego limitu osobowego funduszu płac może nastąpić:

- 1) w zakresie wynagrodzeń za zastępstwo w okresie choroby lub urlopu pracownika, który w przypadku jednoosobowej obsady nie może być zastąpiony przez innego pracownika, pod warunkiem nieprzekroczenia rocznego funduszu płac;
- 2) w zakresie wypłat zaległych pod warunkiem, o którym mowa w pkt 1;
- 3) w zakresie wykorzystania rezerwy, o której mowa w § 5 ust. 2;
- 4) w jednostkach budżetowych, dla których ustalone są etaty na podstawie załączników nr 2 i 4 do ustawy budżetowej na 1964 rok z dnia 22 grudnia 1963 r. (Dz. U. Nr 59, poz. 323), do wysokości funduszu płac wynikającego ze stanu zatrudnienia mieszczącego się w granicach ustalonych etatów, pod warunkiem że przekroczenie limitów kwartalnych nie spowoduje przekroczenia limitu rocznego.

§ 5. 1. Bezosobowy fundusz płac oraz część osobowego funduszu płac, określona w klasyfikacji wydatków budżetowych jako kwoty na deputaty i unundurowanie, nie podlegają obowiązkowi limitowania kwartalnego, o którym mowa w § 3, z tym że wydatki z każdego z tych tytułów w ciągu roku nie mogą przekroczyć kwot ustalonych na rok 1964.

2. Nie podlega limitowaniu kwartalnemu część osobowego funduszu płac wydzielona na rezerwę zgodnie z § 31 uchwały nr 386 Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1963 r., jak również roczny fundusz płac, o którym mowa w § 36 ust. 3 uchwały.

§ 6. 1. Wyższe stawki wynagrodzenia (w tym również specjalnych dodatków kwalifikacyjnych) mogą być przyznawane wyłącznie w dwóch terminach: 1 stycznia i 22 lipca każdego roku, z tym że pracownikowi nie można zwiększyć wynagrodzenia (specjalnych dodatków kwalifikacyjnych) częściej niż raz w ciągu roku pracy.

2. Poza terminami wymienionymi w ust. 1 wyższe stawki wynagrodzenia mogą być przyznane pracownikowi jedynie w razie:

- 1) konieczności obsadzenia zwolnionego stanowiska kierowniczego;
 - 2) gdy odpowiednie przepisy przewidują awanse automatyczne lub automatyczne przyznanie dodatku po dopełnieniu wymaganych warunków (np. za wysługę lat, za znajomość języków obcych, za pracę w warunkach szczególnie szkodliwych dla zdrowia, dodatku z tytułu posiadania uprawnień budowlanych, dodatku dla dyplomowanych biegłych księgowych, przyznania rewidentom wynagrodzenia funkcyjnego);
 - 3) przyznania przez Prezesa Rady Ministrów dodatkowej puli indywidualnych uposażeń ryczałtowych, z tym jednak że podwyżka powinna nastąpić w ciągu miesiąca od daty przyznania dodatkowej puli; po tym okresie podwyżka może nastąpić przy najbliższym terminie awansowym.
3. Zmiana wysokości wynagrodzenia następuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po powstaniu warunków do zmiany.

4. Zmiany wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1, nie mogą spowodować na rok następny przekroczenia kwoty odpowiadającej 0,5% planowanego osobowego funduszu płac na rok 1964; zasada ta nie dotyczy jednostek, dla których ustalony został w tym okresie inny wskaźnik dyrektywny.

§ 7. Wynagrodzenie dla pracowników zatrudnionych w niepełnej ilości godzin pracy powinno być wypłacane według przewidzianych dla danego stanowiska stawek uposażenia zasadniczego i dodatków, zmniejszonych odpowiednio do ilości godzin pracy, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

§ 8. Specjalne dodatki kwalifikacyjne ustalane są corocznie w limitach miesięcznych. Nie można przekraczać limitu miesięcznego w razie niewykorzystania go w miesiącach ubiegłych.

§ 9. Sumy przeznaczone na fundusz płac dla jednostek, których działalność rozpoczyna się w ciągu roku budżetowego, powinny być wyodrębnione i wykorzystywane dopiero w miarę uruchamiania tych jednostek.

§ 10. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) i przewodniczący prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) zapewnią kontrolę wykonania przepisów niniejszego zarządzenia w celu zapobieżenia nieprawidłowej gospodarce w zakresie etatów (zatrudnienia) i funduszu płac jednostek podległych.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1964 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole